

Arrest

nr. 94 196 van 20 december 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 4 september 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 26 september 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk verklaard wordt en van het bevel om het grondgebied te verlaten, betekend op 6 augustus 2012.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 november 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. VERSTRAETEN, die loco advocaat T. HERMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 1 april 2011 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verder: de Vreemdelingenwet).

1.2. Deze aanvraag werd op 26 september 2011 onontvankelijk verklaard. Deze beslissing wordt betekend op 6 augustus 2012 en vormt de eerste bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 1.04.2011 bij onze diensten werd ingediend door :

Y., V. (...) (R.R.: (...))

nationaliteit: Turkije

geboren te Kurtalan op 04.08.1945

adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden:

Artikel 9ter - § 3 3° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4e lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. De standaard medisch getuigschriften dd. 01.03.2011, 16.03.2011 en het standaard medisch getuigschrift zonder datum opgesteld door Dr.Michiels tonen geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Hoewel de op het standaard medisch getuigschrift vermelde pathologie als ernstig beschouwd zou kunnen worden, wordt in het standaard medisch getuigschrift niet verder verduidelijkt in welk stadium of toestand de ziekte zich bevindt en wordt aldus geen uitspraak gedaan omtrent de graad van ernst.

Bovendien bevat het document ondertekend door Dr. ‘Onleesbaar met RIZIV-nummer 1-48162-54-077) geen link met een identificeerbare patiënt aangezien er geen identiteitsgegevens van de patiënt op het document vermeld staan. Bijgevolg kan dit document niet beschouwd worden als een medisch getuigschrift*

Er werd eveneens geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden.

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid waarbij haar bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 15 (vijftien) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort en/of geldig visum.”

1.3. Samen met de in punt 1.2. bedoelde beslissing wordt een bevel om het grondgebied te verlaten onder de vorm van een bijlage 13 betekend. Dit vormt de tweede bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN - Model B

In uitvoering van de beslissing van 26/09/2011 van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid (1) (2)

wordt aan Y.V. (...)

geboren te Kurtalan (Turkije), op 04/08/1945,

Nationaliteit: Turkije,

het bevel gegeven om uiterlijk op 5 september 2012 (datum aanduiden)

het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland(3), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven (4).

REDEN VAN DE BESLISSING :

- Artikel 9ter - §3 3° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in §1, vierde lid

Indien dit bevel niet opgevolgd wordt, loopt hij (zij) gevaar, onverminderd rechtsvervolging overeenkomstig artikel 75 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, naar de grens te worden geleid en te dien einde te worden opgesloten gedurende de periode die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel overeenkomstig artikel 27 van dezelfde wet."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel werpt verzoekster op:

"SCHENDING VAN HET RECHT VAN VERDEDIGING DOOR EEN GEBREK, ONDUIDELIJKHEID EN DUBBELZINNIGHEID IN DE MOTIVERING VAN DE BESLISSING

Schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

Schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen."

Verzoeker betoogt als volgt:

"Doordat de bestreden beslissing niet op afdoende en niet op correcte wijze is gemotiveerd, door te beweren dat er geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte van verzoekende partij. Dat de kwestieuze beslissing derhalve niet ten genoegen van rechte heeft aangetoond dat er voldoende redenen voorhanden zijn om zijn aanvraag voor machtiging tot verblijf op grond van art. 9 ter af te wijzen.

Terwijl de formele en materiële motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de wet van 29 juli 1991 op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, een uitdrukkelijke en vooral afdoende motivering van een dergelijke beslissing vereisen.

De Dienst Vreemdelingenzaken motiveert zijn beslissing als volgt :

"Uit artikel 9ter § 1, 4e lid en artikel 9ter § 3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. de standaard medische getuigschriften dd. 01.03.2011, 16.03.2011 en het standaard medisch getuigschrift zonder datum opgesteld door Dr. Michiels tonen geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Hoewel de op het standaard medisch getuigschrift vermelde pathologie als ernstig beschouwd zou kunnen worden, wordt in het standaard medisch getuigschrift niet verder verduidelijkt in welk stadium of toestand de ziekte zich bevindt en wordt aldus geen uitspraak gedaan omtrent de graad van ernst. Bovendien bevat het document ondertekend door Dr. 'Onleesbaar' met RIZIV-nummer 1-48162- 54-077) geen link met een identificeerbare patiënt aangezien er geen identiteitsgegevens van de patiënt op het document vermeld staan. Bijgevolg kan dit document niet beschouwd worden als een medisch getuigschrift."

Bovenstaande elementen blijken absoluut onvoldoende om afwijzing van de aanvraag te rechtvaardigen, hetgeen verder zal blijken uit onderstaand betoog. De motivering van de weigeringsbeslissing is bijgevolg ondermaats.

Niet alleen wordt er in het medisch getuigschrift van Dr. M. (...) ede medische voorgeschiedenis weergegeven van verzoekende partij, tevens kan uit de verklaringen van zowel Dr. M. (...), Dr. M. (...), Dr. V. R. (...) en Dr. S. (...) omtrent de mogelijke gevolgen van het stopzetten van de behandeling afgeleid worden dat verzoekende partij wel degelijk leidt aan een ernstige ziekte:

Dr. M. (...) :

o 10/2009 : CV A

o 2008 CA34

o 2006 Knieprothese

o AMT

o Hypercholesterolemie

o Epilepsie post OVA

o Hoog risico op CVA, noodzaak carotisendarterectomie

Dr. M. (...) :

o Bij stopzetten behandeling zou risico sterk toenemen, risico op overlijden

Dr. V. R. (...) :

o Mantelzorg aangewezen

Dr. S. (...) :

o Mogelijke complicaties : dood

Uit het argument omtrent de 'Onleesbare' dokter en het niet vermeld staan van de identiteitsgegevens van de patiënt, blijkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken zich er al te gemakkelijk van wil afmaken. Indien zij de aanvraag van verzoekende partij grondig bestudeerd had, had men de naam van zowel de dokter als de patiënte immers snel te weten kunnen komen. Bij het medisch getuigschrift van de 'Onleesbare' dokter werd namelijk een bijlage gevoegd, zijnde een brief van Dr. S. (...) aan Dr. M. (...) omtrent de behandeling die zij bij diens patiënte, verzoekende partij, gedaan had.

Verzoekende partij verwijst terzake naar de formele rechtspraak van de Raad van State : zodra een medisch attest kan voorgelegd dat voldoende gemotiveerd aantoont dat een terugkeer naar land van herkomst een gevaar voor gezondheid van de vreemdeling oplevert, kan de Dienst Vreemdelingenzaken het bestaan van buitengewone omstandigheden enkel nog weerleggen door middel van een medische tegenexpertise (Cfr. RvSt. nr. 73.013, 7 april 1998, R.D.E., 1998, 64.).

Een weigeringsbeslissing die niet op alle aangebrachte medische redenen antwoordt, kan het risico op mensonterende behandeling niet uitsluiten en schendt aldus artikel 3 van het EVRM (Cfr. RvSt nr. 70.443, 19 december 1998, R.D.E., 1998, 89).

De beslissing werd dan ook niet op afdoende wijze gemotiveerd.

Het middel is gegrond".

2.2. Verwerende partij repliceert als volgt in haar nota met opmerkingen:

"(...) Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de thans bestreden beslissing deze is, d.d. 26 september 2011, waarmee de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard.

Verzoekster meent dat de beslissing niet afdoende gemotiveerd werd. Zij toont echter niet aan dat de medische attesten, in tegenstelling tot wat wordt aangenomen in de bestreden beslissing, wel informatie zouden bevatten aangaande de graad van ernst van de ziekte. In de beslissing wordt trouwens niet ontkend dat verzoekster een pathologie heeft die als ernstig kan worden beschouwd. Er wordt wel vastgesteld dat de medische attesten geen informatie bevatten over het stadium of toestand van de ziekte, en dat er geen informatie over de graad van ernst wordt aangeleverd. Verzoekster toont het tegendeel niet aan, waardoor zij een schending van het motiveringsbeginsel niet aannemelijk heeft gemaakt.

Verzoekster ontkent ook niet dat een medisch attest ondertekend werd door een dokter met een onleesbare naam, en dat er geen identiteitsgegevens van de patiënt werden vermeld. Ook op dit punt werd er geen motiveringsgebrek aangetoond.

Het is aan verzoekster om de nodige zorgvuldigheid aan de dag te leggen wanneer zij om de gunst van een medische regularisatie verzoekt, en om alle nuttige en vereiste medische gegevens aan te leveren. De bestreden beslissing werd wel degelijk afdoende gemotiveerd, en dit zowel in feite als in rechte. De verzoekende partij kent de motieven van de beslissing, vermits zij ze aanvecht in het verzoekschrift. Derhalve werd voldaan aan de formele motiveringsplicht.(...)

In de mate dat verzoekende partij van oordeel is dat de materiële motiveringsplicht met voeten getreden werd, dient gezegd dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zich niet in de plaats kan stellen van de administratieve overheid.

Hiervoor kan verwezen worden naar rechtspraak van de Raad van State, die in casu, mutatis mutandis van toepassing is: (...)

De beslissing werd afdoende gemotiveerd, en dit zowel in feite als in rechte. De beweringen van verzoekende partij kunnen hieraan geen afbreuk doen.

Het eerste middel is niet gegrond."

2.3. De rechten van verdediging zijn van toepassing op jurisdictionele procedures en in administratief-rechtelijke zaken, op tuchtprocedures. Zij zijn niet van toepassing op een zuiver administratieve beslissingsprocedure zoals deze waarin conform het gestelde in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet een beslissing tot onontvankelijkheid van de aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen wordt getroffen (cf. RvS 28 januari 2011, nr. 6482 (c)).

2.4. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in

de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve te worden behandeld vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.5. De bestreden beslissing steunt op de toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet “zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen”. Deze bepaling luidde als volgt:

“§ 1 De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

(...)

§ 3 De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

(...)

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

(...).”

2.6. In casu vormt de bestreden beslissing een toepassing van artikel 9 ter, §3, 3° van de Vreemdelingenwet. De aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen wordt onontvankelijk verklaard omdat het standaard medisch getuigschrift dat voorgelegd werd, niet beantwoordt aan de voorwaarden zoals voorzien in artikel 9ter, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet. Kern van de bestreden beslissing vormt de vaststelling dat geen enkel voorgelegd standaard medisch getuigschrift een uitspraak doet over de graad van ernst van de ziekte.

2.7. De bestreden beslissing verwijst naar een aanvraag om verblijfsmachtiging van 1 april 2011. Deze aanvraag bevindt zich in het administratief dossier evenals de bijlagen die hierbij gevoegd werden. Bij de aanvraag werden drie Nederlandstalige standaard medisch getuigschriften gevoegd, namelijk:

- een standaard medisch getuigschrift m.b.t. verzoekster, opgesteld door dr. S.M. op niet nader vermelde datum;
- een standaard medisch getuigschrift m.b.t. verzoekster, opgesteld door dr. M. op 1 maart 2011;
- een standaard medisch getuigschrift waarin geen naam van de patiënt vermeld wordt, opgesteld op 8 maart 2011 met daarin een onleesbare naamstempel met vermelding van een RIZIV-nummer;
- een standaard medisch getuigschrift, opgesteld door dr. K.V.R. op 16 maart 2011.

2.8. Uit artikel 9, § 3, 3°, juncto artikel 9, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet blijkt dat het standaard medisch getuigschrift op straffe van niet-ontvankelijkheid de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling dient te vermelden. Artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de Vreemdelingenwet voorziet dat het bedoeld standaard medisch getuigschrift overeenkomstig het in bijlage aan dat koninklijk besluit toegevoegde model moet worden opgesteld. Rubriek B van het Nederlandstalig standaard medisch getuigschrift luidt als volgt, *“B) Diagnose: gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9 ter wordt ingediend. Het is in het belang van de patiënt dat voor elke pathologie stukken ter staving worden voorgelegd (bv. Specialistisch verslag).”*

2.9. Uit rubriek B van het Nederlandstalig standaard medisch getuigschrift blijkt dat gevraagd wordt de ernst van de aandoeningen te beschrijven en dat er geen specifieke vraagstelling is voorzien over de graad van ernst, laat staan dat er gevraagd wordt te verduidelijken in welk stadium of toestand de ziekte zich bevindt. Daarom volstaat het zeker dat de graad van ernst uit het standaard medisch getuigschrift blijkt, ook al is het uit het antwoord op een andere vraagstelling dan in de genoemde rubriek B (cf. RvS 25 september 2012, nr. 220.745).

2.10. In het door de verwerende partij in overweging genomen standaard medisch getuigschrift, opgesteld door dr. S.M. op niet nader vermelde datum, wordt onder rubriek *“D) Wat zouden de gevolgen en mogelijke complicaties zijn indien de behandeling wordt stopgezet”*, het volgende ingevuld, *“overlijden: risico zal sterk toenemen”*. Onder rubriek *“E) Evolutie en prognose van de aandoeningen waarvan sprake onder rubriek B”*, wordt ingevuld, *“Progressief verslechteren”*.

2.11. Verzoekster kan dan ook gevolgd worden in haar betoog dat hieruit wel degelijk de graad van ernst van haar aandoening blijkt. Bijgevolg kon de verwerende partij de aanvraag niet zonder meer onontvankelijk verklaren op grond van het gegeven dat geen enkel medisch getuigschrift een uitspraak doet omtrent de graad van ernst van de ziekte.

2.12. De materiële motiveringsplicht werd geschonden. Het eerste middel is in de aangegeven mate gegrond. Aangezien een eventuele gegrondheid van het tweede middel geen ruimere nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing met zich kan meebrengen, wordt dit niet besproken.

2.13. Voor wat betreft de tweede bestreden beslissing dient de Raad vast te stellen dat zij niet betekend werd conform de instructies van de verwerende partij. Immers blijkt uit de eerste bestreden beslissing dat de verwerende partij duidelijk aangegeven had om aan verzoekster een bevel om het grondgebied te verlaten te betekenen met als motief, *“De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort en/of geldig visum.”* Echter werd in het betekende bevel om het grondgebied te verlaten als motief opgenomen, *“Artikel 9ter - §3 3° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in §1, vierde lid”*. De Raad dient dan ook te concluderen dat de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten steunt op eigen feitelijke en juridische overwegingen die geen uitstaans hebben met de beslissing om de aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen onontvankelijk te verklaren. Zij worden niet betwist door verzoekster die hiervan niet onwetend kan zijn, gelet op de eerste bestreden beslissing die haar betekend werd m.i.v. het motief van een aan haar te betekenen bevel om het grondgebied te verlaten. Het gegeven dat de eerste bestreden beslissing vernietigd wordt, wijzigt niets aan de illegale verblijfssituatie van verzoekster. Een gebrek in de betekening van de tweede bestreden beslissing heeft geen invloed op het rechtmatig karakter van de genomen beslissing zelf (RvS 21 maart 2005, nr. 142.408; RvS 1 juli 2005, nr. 147.218). Derhalve blijft het bevel om het grondgebied te verlaten overeind.

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 26 september 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Artikel 2

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen in de mate dat het gericht is tegen het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13), betekend op 6 augustus 2012.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig december tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA